

Î N C H E I E R E

29 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Consiliul Superior al Magistraturii,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Melniciuc împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, persoană terță Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva hotărârii din 31 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Melniciuc,

c o n s t a t ă :

La 24 iunie 2019 Oleg Melniciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.210/11 din 28 mai 2019 „Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat hotărârea contestată cu încălcarea normelor de procedură și nu l-a înștiințat despre locul data și ora examinării demersului Procurorului General.

A afirmat că, potrivit art. 15 alin. (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 437 din 19 iunie 1996, la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii se citează în mod obligatoriu persoanele a căror problemă se examinează.

Pct.6.10 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 668/26 din 15 septembrie 2015, prevede expres că la ședințele Plenului Consiliului se citează în mod obligatoriu persoanele a căror problemă se examinează, însă neprezentarea acestora la ședința Consiliului nu împiedică examinarea chestiunii.

Conform pct.6.11 din Regulamentul enunțat, citarea persoanelor a căror problemă se examinează se realizează de secretarul ședinței prin una din metodele:

telefon, poștă electronică, telefonogramă, telegramă, fax, prin intermediul președintelui instanței judecătorești, prin publicarea agendei pe pagina web a Consiliului sau alte modalități tehnice disponibile. Persoanele informate prin metodele specificate mai sus, ulterior nu pot invoca neînștiințarea lor.

Iar, conform pct.6.12 din Regulamentul nominalizat, în caz de imposibilitate de a participa la ședință, judecătorii sau alți participanți vor informa în scris Consiliul asupra motivelor neprezentării, care are discreția de a decide asupra examinării în lipsă, sau amânării chestiunii pentru o altă dată.

Astfel, reclamantul a reținut că, atât Legea nr. 437 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, cât și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, prevăd expres obligativitatea citării în ședință a persoanelor a căror problemă se examinează, nefiind prevăzute anumite excepții de la această regulă.

Conform art. 8 alin. (7) din Legea enunțată, hotărârile adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii, de organele specializate, inclusiv cele adoptate în cadrul ședințelor închise, opiniile separate ale membrilor Consiliului, precum și rapoartele anuale ale Consiliului se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii.

Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, prin care acesta își expune acordul sau dezacordul pentru pornirea urmăririi penale, în condițiile art.19 alin.(4) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, cu anonimizarea datelor cu privire la identitatea judecătorului.

Reclamantul Oleg Melniciuc a susținut că prin neincluderea chestiunii referitor la suspendarea din funcție pe Agenda ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din 28 mai 2019 și nici pe Agenda suplimentară a acestuia, neinvitarea la ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 28 mai 2018 pentru a da explicații, neincluderea chestiunii în sinteza ședinței plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 28 mai 2019 și prin nepublicarea hotărârii pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, i-a fost încălcat dreptul la apărare și respectiv, la un proces echitabil, garantat de articolului 6 CEDO.

Reclamantul a reiterat practica Consiliului Superior al Magistraturii, care în cazuri similare, examinând demersurile Procurorului General privind solicitarea de suspendare din funcție a judecătorilor, a inclus pe Agenda ședinței Consiliului chestiuniile cu privire la suspendare, a citat persoanele vizate, a ascultat explicațiile, obiecțiile, precum și a publicat extrasurile din hotărâre pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii.

Reclamantul a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.210/11 din 28 mai 2019, prin care a fost admisă sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, privind suspendarea din funcție a judecătorului Judecătoriei Chișinău, Oleg Melniciuc, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza dată.

Prin hotărârea din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Melniciuc împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ.

S-a anulat hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 210/11 din 28 mai 2019 „Cu privire la suspendarea din funcție a unui judecător”.

La 21 noiembrie 2019 Consiliul Superior al Magistraturii a depus recurs împotriva hotărârii din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii recurate, cu adoptarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii înaintate de către Oleg Melniciuc împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 84-88, 95-98, Vol.I).

Prin decizia din 23 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul depus de Consiliul Superior al Magistraturii, s-a casat hotărârea din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 174-179, Vol.I).

La 15 octombrie 2020 Oleg Melniciuc a depus cerere de chemare în judecată completată și concretizată, prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.210/11 din 28 mai 2019, ca fiind adoptată cu omisiuni de procedură și neîntemeiată în fond (f.d.184-186, Vol.I).

Prin încheierea din 15 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a atras în proces în calitate de persoană terță Procuratura Generală a Republicii Moldova (f.d.200-202, Vol.I).

Prin hotărârea din 31 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Melniciuc împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ.

S-a anulat hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 210/11 din 28 mai 2019 cu privire la demersul Procurorului General, Eduard Harujen, referitor la suspendarea din funcție a unui judecător (f.d.29-23, Vol.II).

Curtea de Apel Chișinău și-a întemeiat hotărârea pe dispozițiile Constituției Republicii Moldova, Codului administrativ, Legii nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, Legii nr. 437 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 668/26 din 15 septembrie 2015, menționând că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.210/11 din 28 mai 2019 cu privire la suspendarea din funcție a judecătorului Judecătoriai Chișinău Oleg Melniciuc, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Codul Penal, până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza dată, a fost emisă cu încălcarea procedurii prevăzute de lege privind citarea persoanei a cărei problemă se examinează, astfel constatându-se încălcarea dreptului la apărare al reclamantului, sub aspectul invocat de către acesta.

În argumentarea concluziei enunțate, prima instanță a menționat că la 28 mai 2019, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit demersul Procurorului General Eduard Harunen, privind suspendarea din funcție a judecătorului Judecătoriai Chișinău, Oleg Melniciuc, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Codul Penal, până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza dată. Examinarea chestiunii cu referire la demersul enunțat a fost inclusă ca chestiune suplimentară și examinată nemijlocit în ședința Consiliului Superior al Magistraturii din data de 28 mai 2019, în cadrul căreia, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a admis sesizarea Procurorului General Eduard Harunen, privind suspendarea din funcție a unui judecător și la suspendat din funcție pe judecătorul Judecătoriai Chișinău Oleg Melniciuc, învinuit de comiterea

infracțiunii prevăzute de art.326 alin.3 lit.a) din Codul Penal, până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza dată (f.d. 38-40, vol.1).

Curtea de Apel Chișinău a remarcat că, potrivit procesului-verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 11 din 28 mai 2019, anexat la materialele cauzei, raportorii de caz al Consiliului Superior al Magistraturii, dl Eduard Harujen și Victor Micu au prezentat chestiunea examinată, în lipsa reclamantului Oleg Melniciuc, adică contrar art.15 alin. (4) din Legea nr. 437 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, precum și pct. 6.10, 6.11 și 6.12 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 668/26 din 15 septembrie 2015.

La acest capitol, prima instanță a accentuat că atât Legea nr. 437 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, cât și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 668/26 din 15 septembrie 2015, prevăd expres obligativitatea citării în ședință a persoanelor a căror problemă se examinează, nefiind prevăzute anumite excepții de la această regulă.

Mai mult, Curtea de Apel Chișinău a indicat că la 28 mai 2019, ziua adoptării actului administrativ contestat, Codul administrativ era deja în vigoare și era imperioasă și obligatorie respectarea procedurii de desfășurare a procedurii administrative și adoptarea actului administrativ individual defavorabil. Din această perspectivă, în temeiul art.93 Codul administrativ, reclamantul avea dreptul de a fi audiat și colateral Consiliul Superior al Magistraturii avea obligația de audiere a reclamantului înaintea adoptării actului administrativ individual, iar nerespectarea acestei obligații legale a viciat iremediabil procedura administrativă, în tot întregul ei.

Prin prisma normelor enunțate, prima instanță a conchis că, în speță a fost afectat caracterul echitabil al procedurilor în fața Consiliului Superior al Magistraturii, prin desfășurarea ședinței din data de 28 mai 2019, fără a fi înștiințat reclamantul, acestuia nefiindu-i asigurate mijloacele legale pentru a depune explicații și obiecții cu privire la chestiunile care au fost examinate în ședință. Or, interpretarea legii în detrimentul drepturilor reclamantului, contrar exigențelor de previzibilitate a „legii” sau conduitei prescrise de lege, este inadmisibilă în circumstanțele speței.

La fel, prima instanță a subliniat că procedura de examinare a sesizării Procurorului General la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în calitate de autoritate investită cu exercitarea de atribuții judiciare, în sensul articolului 6 CEDO, fără înștiințarea lui Oleg Melniciuc a fost contrară exigențelor articolului 6 CEDO, fiindu-i încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil, aducându-se restrângeri arbitrare acestui drept garantat de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În acest sens, prima instanță a reținut și practica Consiliului Superior al Magistraturii, care în cazuri similare, examinând demersurile Procurorului General privind solicitarea de suspendare din funcție a Judecătorilor, a inclus pe Agenda ședinței Consiliului chestiunile cu privire la suspendare, a citat persoanele vizate, a

ascultat explicațiile, obiecțiile, precum și a publicat extrasele din hotărâre pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că, actul administrativ contestat a fost emis în lipsa inițierii unei proceduri administrative, astfel încât, motivarea actelor administrative defavorabile trebuie să conțină obligatoriu o descriere succintă a procedurii administrative, care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind lipsite de relevanță argumentele Consiliului Superior al Magistraturii invocate în referință, precum că hotărârea motivată a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.210/11 din 28 mai 2019 conține considerentele, care justifică emiterea acestui act, fiind expuse temeiurile de fapt și de drept, care au stat la baza adoptării acesteia, cât și oportunitatea emiterii actului administrativ, deoarece, temeiurile de fapt și de drept indicate în conținutul motivat al hotărârii contestate contravin reglementărilor legale în vigoare, iar oportunitatea actului administrativ, nu justifică încălcările de procedură prevăzute de lege, admise la emiterea acestuia.

La 15 iunie 2021 Consiliul Superior al Magistraturii a depus recurs, iar la 26 iulie 2021 a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 31 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Oleg Melniciuc.

Recurentul a notat că termenul de 30 de zile, pentru contestarea hotărârii, este respectat, având în vedere că cererea de recurs a fost depusă la 15 iunie 2021, iar hotărârea motivată a Curții de Apel Chișinău nr. 3-133/20 din 31 mai 2021 a fost publicată pe portalul național al instanțelor de judecată la 07 iulie 2021, nefiind expediată în adresa Consiliului Superior al Magistraturii, pînă la momentul actual.

În motivarea recursului, recurentul și-a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de fond, invocând temeiurile menționate pe parcursul examinării cauzei, în referința depusă la cererea de chemare în judecată și în recursul depus asupra hotărârii din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, și anume că după înregistrarea demersului Procurorului General, Eduard Harunjen, la Consiliul Superior al Magistraturii pe data de 28 mai 2019, în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din data indicată, cu respectarea dispozițiilor art.8¹ alin.(2), 17, 18, 23 și 24 din Legea nr. 437 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și capitolului 9 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, Plenul Consiliului examinând sesizarea depusă, prin adoptarea hotărârii nr.210/11 din 28 mai 2019, a dispus admiterea acesteia cu suspendarea din funcție a reclamantului, pînă la adoptarea hotărârii definitive pe cauza dată.

Recurentul a susținut că este bazată pe interpretarea eronată a prevederilor art. 15 alin.(4) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art. 93 din Cod administrativ, concluzia primei instanțe precum că procedura de examinare a sesizării Procurorului General la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în calitate de autoritate investită cu exercitarea de atribuții judiciare, în sensul articolului 6 CEDO, fără înștiințarea reclamantului a fost contrară exigențelor articolului 6 CEDO, fiindu-i încălcat acestuia dreptul la un proces echitabil, aducându-se restrângeri arbitrare acestui drept garantat de Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, hotărârea contestată este una legală,

motivată și întemeiată, întrucât a fost emisă conform prevederilor art.8¹ alin.(2), 17, 18, 23 și 24 din Legea nr. 437 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art.24 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, de către organul competent (Plenul Consiliului Superior al Magistraturii), cu respectarea procedurii stabilite de prevederile legale sus-menționate, în vigoare la data adoptării actului administrativ contestat.

Subsecvent, recurentul a enunțat că concluzia primei instanțe precum că în speță a fost afectat caracterul echitabil al procedurilor în fața Consiliului Superior al Magistraturii, prin desfășurarea ședinței din data de 28 mai 2019, fără a fi înștiințat reclamantul, ultimului nefiindu-i asigurate mijloacele legale pentru a depune explicații și obiecții cu privire la chestiunile care au fost examinate în ședință, nu constituie un obstacol și nu pot duce la anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii a opinat că hotărârea Curții de Apel Chișinău nr.3-133/20 din 31 mai 2021, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Melniciuc, este una neîntemeiată și urmează a fi casată integral.

La 01 septembrie 2021, Oleg Melniciuc, prin intermediul poștei electronice, iar la 10 septembrie 2021, pe suport de hârtie, a depus referințe la recursul Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând declararea inadmisibilă a acestuia.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Consiliul Superior al Magistraturii s-a conformat dispozițiilor art.245 Cod administrativ și a depus recursul în termen. Or, hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 mai 2021 și recepționată de către Consiliul Superior al Magistraturii la 05 august 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.60, Vol.II).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Consiliul Superior al Magistraturii în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile

enumerare la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996,

Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Consiliul Superior al Magistraturii.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul depus de Consiliul Superior al Magistraturii, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan